

A Balassagyarmati Törvényszék, mint másodfokú bíróság Balassagyarmaton, a 2016. év április hó 4. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A garázdaság büntette és más bűncselekmények miatt fk. ... és társai ellen indított büntetőügyben a Balassagyarmati Járásbíróság 2015. év november hó 26. napján kihirdetett 12.Fk.234/2012/214. számú ítéletét ... III. r. vádlott tekintetében helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a másodfokú eljárásban felmerült 12.700.- (Tizenkettőezer-hétszáz) Ft bűnügyi költség, melyet a III. r. vádlott köteles az államnak megfizetni.

A végzés ellen további fellebbezésének helye nincs.

I n d o k o l á s :

A Balassagyarmati Járásbíróság a 2015. november 26. napján meghozott fenti számú ítéletével;

Fk. ... I. r. vádlottat garázdaság büntette miatt, mint társtettet (Btk. 339.§ (1) és (2) bek. a./ pont) 6 hónap fk. fogházbüntetésre ítélte, a szabadságvesztés végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette, és megállapította, hogy az I. r. vádlott pártfogó felügyelet alatt áll. A szabadságvesztés utólagos elrendelése esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról.

... II. r. vádlottat garázdaság büntette miatt, mint társtettet (1978.évi IV. tv. 271.§ (1) és (2) bek. a./ pont) 1 év próbaidőre próbára bocsátotta, és megállapította, hogy a II. r. vádlott pártfogó felügyelet alatt áll.

... III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki garázdaság büntetében, mint társtettet (1978. évi IV.tv. 271.§ (1) és (2) bek. a./ pont) és 2 rendbeli kiskorú veszélyeztetésének büntetében (1978. évi IV. tv. 195.§ (1) bek.), továbbá közösség tagja elleni erőszak büntetében (1978. évi IV. tv. 174/B.§ (1) bek.) és közösség elleni erőszak büntetében (1978. évi IV. tv. 174/B. § (1a) bek.).

Ezért a III. r. vádlottat halmazati büntetésül, mint többszörös visszaesőt 4 év fegyházbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Az elsőfokú bíróság **... V. r., ... VI. r. vádlottakat** garázdaság büntette miatt, mint társtetteseket (1978. évi IV. tv. 271.§ (1) és (2) bek. a./ pont) személyenként 1-1 év időtartamra próbára bocsátotta.

... VII. r. vádlottat garázdaság büntette miatt, mint társtettet (Btk. 339. § (1) és (2) bek. a./ pont) mint visszaesőt 1 év börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte, rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról is.

Az elsőfokú bíróság az eljárás során lefoglalt bűnjeleket megsemmisíteni rendelte és az I.-II.-III., V.-VI. r. vádlottakat személyenként külön-külön kötelezte a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete I. - II., V - VI - VII. r. vádlottak vonatkozásában 2015. november 30. napján jogerőre emelkedett és a felfüggesztett szabadságvesztés kivételével végrehajthatóvá vált.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen ... III. r. vádlott és védője bűnösség megállapítása miatt, felmentés végett jelentett be fellebbezést.

Az ügyész a III. r. vádlott terhére, a kiszabott büntetés súlyosítása érdekében fellebbezett.

... III. r. vádlott fellebbezését írásban is részletesen megindokolta. Ebben kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság egyesbíróként járt el, holott álláspontja szerint a halmazati büntetésre tekintettel 8 évi szabadságvesztés vagy ennél súlyosabb is kiszabható lett volna, ezért a bíróságnak tanácsban kellett volna eljárnia. Hivatkozott továbbá arra, hogy sérült a védelemhez való joga, kifogásolta az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő és mérlegelő tevékenységét, valamint azt, hogy az ügyben a vádlott-társak a gyanúsított kihallgatást megelőzően tanúként is kihallgatásra kerültek.

Ránézve terhelő tartamú előadást tevő VII. r. vádlott ismételt megidézését, és a már kihallgatott dr. ... tanú ismételt kihallgatását is indítványozta.

A Nógrád Megyei Főügyészség B.8/2015/12-13. BF számú átiratában a III. r. vádlott terhére bejelentett ügyészi fellebbezést fenntartotta, a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Indítványozta, hogy a másodfokú eljárás során a bünygyi nyilvántartó adatai alapján a III. r. vádlott elítélésére vonatkozó adatok kerüljenek pontosításra, valamint utalt arra is, hogy a büntetés kiszabása során értékelt bűnösségi körülmények is kiegészítésre szorulnak. Mindezekre tekintettel a III. r. vádlottal szemben hosszabb tartamú, a középértéket meghaladó fegyházbüntetés kiszabását és hosszabb tartamú közügyektől eltiltás alkalmazását indítványozta.

A III. r. vádlott írásbeli fellebbezés-indokolásában foglaltakra tekintettel 4. Fkf. 21/2016/8. sorszám alatti átiratában a főügyészség utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság törvényesen járt el ülnökök közreműködése nélkül, mivel a büntetési tételkeret felső határát emelő anyagi jogi rendelkezések a halmazati büntetés alkalmazása során nem befolyásolják az adott cselekményre meghatározott speciális tételkeret rendelkezéseit, és ily módon a legsúlyosabb cselekmény 5 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett. Utalt továbbá arra is, hogy az elsőfokú bíróság helyesen járt el akkor, amikor bizonyítékként értékelési körébe vonta azon tanúvallomásokat, amelyek egyes gyanúsítottak gyanúsított kihallgatását megelőzően születtek, minthogy ezen vallomások tartalmazták a Be. 85.§ (3) bekezdésre történt figyelmeztetéseket, így azok bizonyítékként felhasználhatóak voltak.

A nyilvános ülésen tett felszólalásában a III. r. vádlott védője továbbra is a vádlott-társak korábbi tanúvallomásának felhasználhatóságát sérelmezte, és az elsőfokú eljárás során kifejtett perbeszédében előadottakra utalva a III. r. vádlott felmentését indítványozta.

A III. r. vádlott ... vádlott-társ és ... tanú vallomásának mikénti értékelését kifogásolva az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozottságát tette vitássá. A kiskorú veszélyeztetésének büntette kapcsán hivatkozott arra, hogy e cselekményt nem valósította meg, a gyermekei lényegében az ő védelmében léptek fel. A közösség tagja elleni erőszak büntette vonatkozásában vitatta a bántalmazás megtörténtét, valamint azt is, hogy kijelentései során bárkit is diszkriminált volna, egyszerűen haragos állapotban volt és mindenkit szidott válogatás nélkül, de indulata nem faji, vallási csoport ellen irányult. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az eljárás megszüntetését indítványozta.

A kiszabott büntetés súlyosítását célzó ügyészi fellebbezés nem alapos; a felmentésre, az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére irányuló védelmi fellebbezések szintén nem alaposak.

A másodfokú bíróság a Be. 346.§ (1) és 348. § (1) bekezdése szerinti jogkörében eljárva az elsőfokú

bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt, a Be. 349. § (1) bekezdésében írtakra tekintettel kizárólag a fellebbezéssel érintett III. r. vádlott tekintetében bírálta felül.

Ennek eredményeként megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a büntetőeljárási szabályok maradéktalan betartásával járt el a bizonyítási eljárás lefolytatása során.

Az elsőfokú bíróság törvényesen járt el ülnökök közreműködése nélkül, egyesbíróként, hiszen az eljárás során elbírált cselekmények közül a legsúlyosabb cselekményre is a törvény 1 évtől 5 évig terjedő szabadságvesztés büntetés kiszabását teszi lehetővé.

A Be. 14.§ (1) bekezdés a./ pontja szerinti, bíróság összetételére vonatkozó rendelkezés alkalmazása során ugyanis a legsúlyosabb cselekmény büntetési tételkeretének alapulvételével kell az eljáró bíróság összetételét meghatározni, nem pedig az egyes, halmazatban álló cselekmények büntetési tételkereteinek összeadása révén.

A rendelkezésre álló iratok áttekintése alapján egyértelműen megállapítható, hogy az elsőfokú eljárás során nem sérült a vádlottnak a Be. 5.§ (1) és (3) bekezdésében írt védelemhez való jogosultsága. A III. r. vádlott a védelmében eljáró védők személyét, eljárását az ellene folyó eljárás során több alkalommal is kifogásolta, és ezen kifogásait az eljáró hatóság elbírálv a kirendelt védő személyét több alkalommal is megváltoztatta, így a vádlott védelmét dr. Ádám András, dr. Ferenczi Gábor, dr. Csonka Árpád kirendelt védő is ellátta, míg a bizonyítási eljárás utolsó releváns időszakában dr. Czudar Sándor ügyvédi irodája; az iratokból kitűnően az alkalmazott ügyvéd az iratokat több alkalommal kellő időben tanulmányozta, a vádlott védelmére felkészült, alapos, részletes perbeszédet tartott és a vádlott védelme érdekében aktív védői magatartást látott el.

E megfelelően felkészült kirendelt védő eljárásra során a vádlott védelemhez való jogosultsága nem sérülhetett.

Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás során is az eljárásjogi rendelkezések szem előtt tartásával járt el. Ily módon nem kifogásolható az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenységének azon része, amely során az I - VII. r. vádlottak gyanúsított kihallgatását megelőző tanúvallomásait is értékelési és mérlegelési körébe vonta. E tanúvallomásokról megállapítható, hogy azokról készített jegyzőkönyvek a Be. 85.§ (3) bekezdésében írt figyelmeztetéseket tartalmazzák, így azok bizonyítékként felhasználhatók.

Ugyancsak nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor, amikor az I. r. vádlott nyomozás során tett vallomását értékelési körébe vonat, mivel helytállóan hivatkozott arra, hogy az I. r. vádlott aláírása a jegyzőkönyv alján szerepel, majd tárgyalás keretében történő ezen vallomásának ismertetését követően az abban foglaltakat változatlanul fenntartotta, nyilatkozatát saját magáénak ismerte el.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat egyenként és összességében is értékelte, okszerűen mérlegelte oly módon, hogy annak során indokolási kötelezettségét is teljesítette. Részletesen megindokolta, hogy a III. r. vádlott védekezésével szemben mely bizonyítékok tartalmát fogadta el az egyes tényállások megállapítása során.

Ily módon okszerűen mérlegelte a rendelkezésre álló adatokat az elsőfokú bíróság akkor, amikor ... VII. r. vádlott nyomozás során önmagát, és a III. r. vádlottat is terhelő tartalmú vallomását fogadta el a tényállás megállapítása alapjául, a tényállás I./ pontja körében. ... terhelő tartalmú előadásán túl ... vallomása is megerősítette azt, hogy a III. r. vádlott ökölrel arcul ütötte ...t és ekként kezdődött a tettlegesség; majd pedig az V. és a VII. r. vádlottak egyezően és terhelően nyilatkoztak a vonatkozásban, hogy a III. r. vádlott ...ot és ...t is arcul ütötte. A III. r. vádlott bántalmazásban megnyilvánuló magatartásáról egyébként gyermekei, az I. és II. r. vádlottak is ezzel egyezően nyilatkoztak, miszerint az apjuk tevőlegesen részt vett a verekezésben. Mindezen vallomások

tükrében helytállóan mérlegelt az elsőfokú bíróság akkor, amikor részletesen megindokolta, hogy ... VII. r. vádlott utóbb tárgyaláson elfogadható indok nélkül módosított vallomását miért nem fogadta el.

A VII. r. vádlott vallomásmegtételének körülményei, vallomásváltoztatása kapcsán az elsőfokú bíróság kihallgatta ...t is, és valamennyi vallomás együttes értékelése révén határozta meg a tényállást.

Mivel az elsőfokú bíróság a VII. r. vádlottat és ...t is részletesen már kihallgatta, vallomásaikat okszerűen mérlegelte, az általa megállapított tényállás megalapozottságával összefüggésben ésszerű kétség nem merült fel, ezért a másodfokú bíróság e bizonyítás megismétlését, a tanú és volt vádlott-társ ismételt kihallgatását nem tartotta szükségesnek, az erre irányuló védelmi bizonyítási indítványt ezért elutasította.

Az elsőfokú bíróság a tényállás I/1. pontjában írtakkal összefüggésben helyesen állapította meg azt, hogy a III. r. vádlott gyermekeivel egy időben érkezett a cselekmény helyszínére; a gyermekei társaságában ittas állapotban, késő esti órán, a háza kapuját rázva hívta ki haragosát, akivel ezt követően tettelegességet kezdeményezett. E tettelegességben gyermekei is aktívan - eszközök alkalmazása révén - részt vettek, nem pedig csak később érkeztek a cselekmény helyszínére. Mindezekből megalapozottan állapította meg az elsőfokú bíróság azt, hogy a a III. r. vádlott kiskorú gyermekeivel közösen, velük együtt valósította meg az I/1. pontban írt cselekményt.

A tényállás II./ pontjában írt cselekmények kapcsán az elsőfokú bíróság ugyancsak valamennyi releváns bizonyítékot értékelési körébe vonta és azok okszerű mérlegelésével vetette el a vádlott e körben előadott védekezését. A vádlott tagadásával szemben egyértelműen aggálytalan terhelő vallomást tettek ..., ..., ... és 1. és 2. számú tanúk is. A vádlott részéről elhangzott kifejezések, tényközlések is a kihallgatott tanúk vallomásai alapján aggálytalanul megállapíthatóak voltak.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás túlnyomórészt megalapozott, az csupán a tényállás személyi része tekintetében szorul kisebb kiegészítésre a beszerzett bűnügyi kérdőjegy adatai alapján a Be. 352.§ (1) bekezdés a./ pontjára tekintettel.

Ily módon a törvényszék a tényállás személyi részét kiegészíti azzal, hogy a III. r. vádlott a Balassagyarmati Városi Bíróság B.1007/2004/14.számú, illetve a Nógrád Megyei Bíróság Bf.235/2005/6. számú, 2006. június 19-én jogerős ítéletével kiszabott 1 év börtönbüntetést 2009. április 5. napján töltötte le.

A történeti tényállások közül a II./ alatti tényállás a rendelkezésre álló iratok alapján a Be. 352.§ (1) bekezdés a./ pontjára figyelemmel, az ... és ... felé intézett szidalmazó-beccsmérlő kifejezések tekintetében szorul kisebb kiegészítésre. Eszerint a III. r. vádlott ... és ... felé az alábbi kifejezéseket használta: „Kurvák, ribancok, parasztok, nincs helyetekán, mert parasztok vagytok; utálja a gácsikat; ha utálják a cigányokat, akkor ő is a magyarokat, és akkor nekik nincs helyük ...án. (...nyomozati vallomása a nyomozati iratok 24. oldal, ... nyomozati vallomása 26-27. oldal).

A fenti kiegészítéssel az elsőfokú bíróság ítélete minden tekintetben megalapozottá vált és a Be. 351.§ (1) bekezdése alapján irányadó volt a másodfokú eljárás során is. Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság valamennyi cselekményt illetően helytállóan következtetett a III. r. vádlott bűnösségére.

A III. r. vádlott az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozottságát, az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenységén keresztül tette vitássá. Az elsőfokú bíróság azonban az előzőekben részletesen kifejtettek szerint a rendelkezésére álló bizonyítékok okszerű

mérlegelésével, indokolási kötelezettségét is teljesítve határozta meg a tényállást, mely immáron mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól.

A megalapozott tényállás támadása a másodfokú eljárás során nem vezethetett eredményre, mivel ahhoz a másodfokú bíróság a Be. 351.§ (1) bekezdése alapján kötve van.

A III. r. vádlott felmentését célzó védelmi fellebbezések ezért nem alaposak.

A cselekmények minősítése és az alkalmazott jogkövetkezmények során az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor az 1978. évi IV. tv. rendelkezéseit vette alapul.

Az elsőfokú bíróság a tényállás I/1. pontja alatti cselekményt helytállóan minősítette az 1978. évi IV. tv. 271.§ (1) és (2) bek. a./ pontja szerinti garázdaság büntettének.

Az irányadó tényállás alapulvételével ugyanis nem lehet kétséges, hogy a tettelegességet a III. r. vádlott kezdeményezte, ily módon javára jogos védelmi helyzet megállapítása szóba sem kerülhetett. Az egymással szemben álló felek párbajszerűen kapcsolódtak a kölcsönös dulakodásba, így a cselekményben résztvevő valamennyi fél a jogtalanság talaján állt.

A III. r. vádlott két kiskorú gyermekének a tényállásban meghatározott módon való részvétele a bűncselekmények elkövetésében alkalmas volt az 1978. évi IV. tv. 195. § (1) bekezdés szerinti kiskorú veszélyeztetése büntettének megállapítására.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor a III. r. vádlott II./ alatti tényállásban írt cselekvőségét közösség tagja elleni erőszak büntettének minősítette.

Az 1978. évi IV. tv. 174/B.§ (1) bekezdése - a 2009. február 1. napjától hatályos törvényszöveg értelmében - büntetni rendeli azt az elkövetőt, aki mást valamely nemzeti, etnikai, faji vagy vallási csoporthoz vagy a lakosság egyes csoportjaihoz tartozása vagy vélt tartozása miatt bántalmaz, illetve erőszakkal vagy fenyegetéssel arra kényszerít, hogy valamit tegyen, ne tegyen vagy eltűnjön. E bűncselekmény az emberi méltóságot, és emellett, illetve ezen belül a különböző kisebbségeket védi; elsősorban a nemzeti, etnikai, faji, vallási vagy más csoportok elleni erőszakos fellépést tilalmazza.

A 2011. évi XL. tv. 1.§-a 2011. május 7. napjától hatályos normaszöveggel az (1/a) bekezdés alatt az egyéb, kihívóan közösségellenes magatartásokat pönalizálja, vagyis büntetni rendeli azt, aki olyan kihívóan közösségellenes magatartást tanúsít, mely alkalmas arra, hogy valamely nemzeti, etnikai, faji, vallási csoporthoz tartozó közösség tagjaiban riadalmat keltsen.

E cselekmény védett jogi tárgya a diszkrimináció nélküli együttéléshez fűződő társadalmi érdek.

E cselekmények sértettjei a cselekmény motívumából eredően valamely nemzeti, etnikai, faji, vallási csoporthoz vagy lakosság egyes csoportjaihoz tartozó személyek közül kerülhetnek ki; akár kisebbségi, akár többségi társadalomhoz tartozó személyekből álló csoport tagjai is kerülhetnek olyan helyzetbe, amikor a büntetőjogi védelem megilleti őket, amennyiben e csoporthoz tartozás vagy vélt tartozás miatt szenvednek sérelmet.

Nem szükséges továbbá a cselekmények megvalósulásához az sem, hogy az elkövető általában is ellenérzéssel viseltessen az adott közösség iránt, elegendő ennek a konkrét cselekmény idején történő megnyilvánulása, akár rövid ideig is. (Kúria K-H-Bj 2013-39. számú bírósági határozat, EBD 2015.B.3.)

Az irányadó tényállást szemügyre véve nem kétséges, hogy a III. r. vádlottat a 15 éves sértett bántalmazása során annak magyar származása, a magyar nemzetiséghez való tartozása motiválta, e

származását gyalázó kifejezéseket használt, illetve egyéb ilyen cselekményt követett el. Ugyanez mondható el ... és ... szidalmazása kapcsán is, akiket női mivoltukon túl ugyancsak magyar származásuk és magyar nemzetiséghez való tartozásuk miatt gyalázott.

A törvényszék megítélése szerint az elsőfokú bíróság nem tévedett akkor, amikor a cselekményt 2 rendbeli közösség tagja elleni erőszak büntettének minősítette, a két különböző tényállásba ütköző cselekmény miatt.

A halmazati szabályok szem előtt tartásával elmondható, hogy valódi alaki halmazat létesül, ha az elkövető több különböző cselekményével több jogtárgy sérelmét valósítja meg. Jelen esetben is erről volt szó.

Az 1978. évi IV. tv. 174/B. § (1) bekezdése szerinti cselekmény sértettje egy konkrét személy, akit nemzeti, etnikai, faji, vallási csoporthoz való tartozása miatt konkrét bántalmazás ért; illetve akit erőszakkal, fenyegetéssel valamire kényszerítenek.

A 174/B. § (1/a) bekezdése szerinti cselekmény beiktatásával a jogalkotó az (1) bekezdésen kívüli, egyéb kihívóan közösségellenes magatartásokat pönalizálja, amelyek alkalmasak arra, hogy a közösség tagjaiban riadalmat keltsenek.

E bűncselekmény védett jogi tárgya - a garázdasághoz hasonlóan - a diszkrimináció nélküli együttéléshez fűződő társadalmi érdek; az elkövető e tényállásba illő cselekménye tehát az ilyen társadalmi együttéléshez fűződő szabályokat sérti anélkül, hogy e cselekménynek a garázdasághoz hasonló konkrét természetes személy sértettje lenne.

Jelen esetben tehát a III. r. vádlott két különböző cselekvősége kapcsán két különböző jogtárgy sérelme valósult meg, a 15 éves sértett bántalmazása és a diszkrimináció nélküli társadalmi együttélés szabályainak megsértése révén. A III. r. vádlott mindezt két, különböző magatartással, két különböző alkalommal valósította meg (valódi alaki halmazat).

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó bűnösségi körülményeket túlnyomórészt helyesen tárta fel.

További súlyosító körülményként értékelendő azonban az, hogy a III. r. vádlott cselekményeit más ügyben alkalmazott felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követte el.

Az elsőfokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülmények helyes értékelése révén jutott arra a következtetésre, hogy a többszörös visszaeső vádlottal szemben szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás alkalmazása szükséges. Az elsőfokú bíróság által alkalmazott szabadságvesztés tartama eltúlzottnak nem tekinthető, a kiszabott büntetés a középértéket ugyan nem éri el, de annak közeli tartományába esik, így módon alkalmas a büntetési célok valóra váltására. A törvényszék ezért a kiszabott büntetés súlyosítását nem tartotta indokoltnak, de egyben annak enyhítésére sem látott törvényes alapot.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának meghatározása, a vádlott többszörös visszaesői minőségére utalás, a bűnjelekről, a bűnügyi költségekről való rendelkezés megfelelnek a vonatkozó anyagi és eljárásjogi szabályoknak, így azok megváltoztatására sem volt szükség.

A büntetés súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezés, valamint a felmentést és hatályon kívül helyezést célzó védelmi fellebbezések a kifejtett indokoknál fogva nem alaposak.

Fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján a fellebbezéssel érintett III. r. vádlott tekintetében helybenhagyta.

A másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén alapul.

A másodfokú bíróság végzésével szemben a Be. 386.§ (1) bekezdésében írt feltételek hiánya miatt további fellebbezésnek nincs helye.

Balassagyarmat, 2016. év április hó 4. napján

dr. Lente István sk. a tanács elnöke
Molnár Ferencé dr. sk. a tanács tagja-előadó
dr. Dóczi Márta sk. a tanács tagja

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

Z á r a d é k:

A Balassagyarmati Járásbíróság 12. Fk. 234/2012/214. számú ítélete ... III. r. vádlott tekintetében a Balassagyarmati Törvényszék 4. Fkf. 21/2016/9. számú végzésével 2016. április 4. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Balassagyarmat, 2016. év április hó 4. napján

dr. Lente István sk.
a tanács elnöke